

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: *Ministre des finances et des comptes publics*

Strona pozwana: *Marc Lassus*

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy postanowienia art. 8 dyrektywy 90/434/EWG z dnia 23 lipca 1990 r. ⁽¹⁾ powinny być interpretowane w ten sposób, że zakazują one, w przypadku transakcji wymiany papierów wartościowych wchodzącej w zakres stosowania dyrektywy, mechanizmu odroczenia opodatkowania przewidującego, że – w drodze odstępstwa od zasady, zgodnie z którą zdarzenie powodujące opodatkowanie wartości dodanej następuje w roku jej uzyskania – wartość dodana wymiany zostaje stwierdzona i rozliczona przy okazji transakcji wymiany papierów wartościowych i zostaje opodatkowana w roku, w którym następuje zdarzenie kończące odroczenie opodatkowania, jakim może być w szczególności zbycie papierów wartościowych otrzymanych przy wymianie?
- 2) Przy założeniu, że wartość dodana z tytułu wymiany papierów wartościowych podlega opodatkowaniu, czy może ona zostać opodatkowana przez państwo, któremu przysługiwało uprawnienie do jej opodatkowania w momencie operacji wymiany, podczas gdy zbycie papierów wartościowych otrzymanych przy okazji tej wymiany należy do właściwości podatkowej drugiego państwa członkowskiego?
- 3) W przypadku udzielenia na pytania pierwsze i drugie odpowiedzi, że dyrektywa nie stoi na przeszkodzie temu, aby wartość dodana wynikająca z wymiany papierów wartościowych została opodatkowana w chwili późniejszego zbycia papierów wartościowych otrzymanych przy wymianie, nawet wówczas, gdy obydwie transakcje nie należą do właściwości podatkowej tego samego państwa członkowskiego, czy państwo członkowskie, w którym wartość dodana z tytułu wymiany została objęta odroczeniem podatkowym, może opodatkować wartość dodaną objętą odroczeniem przy tym zbyciu, z zastrzeżeniem mających zastosowanie postanowień dwustronnej umowy w sprawie opodatkowania, bez uwzględnienia wyniku zbycia, gdy wynik ten stanowi wartość ujemną? Pytanie to zostało postawione zarówno w świetle dyrektywy z dnia 23 lipca 1990 r., jak i w świetle swobody przedsiębiorczości zagwarantowanej w art. 43 Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską, obecnie art. 49 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, ponieważ podatnik mający swoje miejsce zamieszkania dla celów podatkowych we Francji podczas transakcji wymiany i podczas operacji zbycia papierów wartościowych mógłby skorzystać, na warunkach przypomnianych w pkt 4 niniejszego postanowienia, z opodatkowania wartości ujemnej zbycia.
- 4) W przypadku udzielenia na pytanie trzecie odpowiedzi, że należy uwzględnić wartość ujemną zbycia papierów wartościowych otrzymanych podczas wymiany, czy państwo członkowskie, w którym została uzyskana wartość dodana z tytułu wymiany, zobowiązane jest do zaliczenia na poczet wartości dodanej wartości ujemnej zbycia lub czy zobowiązane jest, jako że zbycie nie należy do jego właściwości podatkowej, do odstąpienia od opodatkowania wartości dodanej z tytułu wymiany?
- 5) W przypadku udzielenia na pytanie czwarte odpowiedzi, że należy zaliczyć wartość ujemną zbycia na poczet wartości dodanej z tytułu wymiany, jaką cenę nabycia zbywanych papierów wartościowych należy przyjąć w celu wyliczenia tej wartości ujemnej zbycia? W szczególności, czy należy przyjąć za jednostkową cenę nabycia zbywanych papierów wartościowych całkowitą wartość papierów wartościowych spółki otrzymanych przy wymianie, taką jaką figuruje na zgłoszeniu wartości dodanej, podzieloną przez liczbę tych papierów wartościowych otrzymanych podczas wymiany, lub czy należy przyjąć średnią ważoną cenę nabycia, uwzględniając także operacje późniejsze niż wymiana, takie jak inne nabycia lub bezpłatna dystrybucja papierów wartościowych tej samej spółki?

⁽¹⁾ Dyrektywa Rady z dnia 23 lipca 1990 r. w sprawie wspólnego systemu opodatkowania mającego zastosowanie w przypadku łączenia, podziałów, wnoszenia aktywów i wymiany udziałów, dotyczących spółek różnych państw członkowskich (Dz.U. L 225, s.1).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Sąd Okręgowy w Łodzi (Polska) w dniu 2 sierpnia 2016 r. – Małgorzata Ciupa i in. przeciwko II Szpitalowi Miejskiemu im. L. Rydygiera w Łodzi obecnie Szpital Ginekologiczno-Położniczy im dr L. Rydygiera Sp. z o. o. w Łodzi

(Sprawa C-429/16)

(2016/C 392/13)

Język postępowania: polski

Sąd odsyłający

Sąd Okręgowy w Łodzi

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Małgorzata Ciupa i inni

Strona pozwana: II Szpital Miejski im. L. Rydygiera w Łodzi obecnie Szpital Ginekologiczno-Położniczy im dr L. Rydygiera Sp. z o.o. w Łodzi

Pytanie prejudycjalne

Czy art. 2 dyrektywy nr 98/59/WE⁽¹⁾ należy interpretować w ten sposób, że pracodawca zatrudniający co najmniej 20 pracowników, mający zamiar wypowiedzenia warunków umowy pracownikom, których liczba odpowiada liczbie pracowników określonej w art. 1 ust. 1 ustawy z dnia 13 marca 2003 roku o szczególnych zasadach rozwiązywania z pracownikami stosunków pracy z przyczyn niedotyczących pracowników (Dz. U. z 2003 roku, nr 90 poz. 844 ze zm.) ma obowiązek stosować procedury określone w artykułach 2, 3, 4 i 6 przedmiotowej ustawy, czyli czy obowiązek ten dotyczy sytuacji wskazanych w:

1. art. 241¹³ § 2 w związku z art. 241⁸ § 2 i art. 23¹ k. p.;
2. art. 241¹³ § 2 w związku z art. 77² § 5 lub art. 241⁷ § 1 k. p.;
3. art. 42 § 1 k. p. w związku z art. 45 § 1 k. p.?

⁽¹⁾ Dyrektywa Rady Nr 98/59/WE z dnia 20 lipca 1998 r. w sprawie zbliżania ustawodawstw Państw Członkowskich odnoszących się do zwolnień grupowych; Dz.U. L 225 s. 16; Polskie wydanie specjalne: Rozdział 05 Tom 003 P. 327 – 332.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Areos Pagos (Grecja) w dniu 4 sierpnia 2016 r. – Georgios Leventis, Nikolaos Vafias/Malcon Navigation Co. Ltd, Brave Bulk Transport Ltd

(Sprawa C-436/16)

(2016/C 392/14)

Język postępowania: grecki

Sąd odsyłający

Areos Pagos (Grecja)

Strony w postępowaniu głównym

Strona wnosząca kasację: Georgios Leventis, Nikolaos Vafias

Druga strona postępowania: Malcon Navigation Co. Ltd, Brave Bulk Transport Ltd

Pytanie prejudycjalne

Czy klauzula prorogacyjna uzgodniona na podstawie art. 23 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 44/2001⁽¹⁾ między dwiema spółkami i zawarta w umowie, którą podpisały one w formie dokumentu prywatnego w dniu 14 listopada 2007 r., której art. 10 stanowi, że „niniejsza umowa podlega prawu angielskiemu i wchodzi w zakres jurysdykcji sądów angielskich, zaś każdy spór wynikły z tej umowy lub z nią związany podlega wyłącznej jurysdykcji High Court of Justice (England and Wales)”, obejmuje – w odniesieniu do działań i zaniechań organów spółki będącej drugą stroną postępowania kasacyjnego wymienionej na drugim miejscu, które ją reprezentują i które powodują powstanie jej odpowiedzialności w rozumieniu art. 71 greckiego kodeksu cywilnego – także osoby odpowiedzialne, które działały w wykonaniu swoich obowiązków i które są na podstawie art. 71 w związku z art. 926 greckiego kodeksu cywilnego solidarnie odpowiedzialne ze spółką jako osobą prawną?

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 44/2001 z dnia 22 grudnia 2000 r. w sprawie jurysdykcji i uznawania orzeczeń sądowych oraz ich wykonywania w sprawach cywilnych i handlowych (Dz.U. 2001, L 12, s. 1).